

Voltaire himlős volt, de
kikúrálta magát: pl. megivott
120 liter limonádét – ez költészet.

Vagy nézd a hullámverést. Megtörök
a víz a sziklaszirten, de töretlen
fölhorgad újra, s költészet ennyiben.

Minden szó, mit leírnak,
az öregségre mért csapás.
A győztes végül, persze, a halál,

de a halál csak a nagyterem nyugalma,
ha már az utolsó szót is kimondták.
A halál: megindultság.

Ertl István fordításai

(Mauro Nervi és Remco Campert kortárs költők: Nervi olasz, Campert holland. A TORINO című vers eszperantóul íródott.)

Pierre de Ronsard

E KACAGÁS...

E kacagás mint méhek méze oly lágy,
E fogsor kettős ezüst bástyarend,
E gyémántgyöngyök két füzére bent
Csillog ajkában mely fénylő korallágy,

E szó melytől a holt felejté holtát,
E dal mely búmra búbájós kenet,
E két égbolt a két csillag felett
Mind csak Istennőm csodáit sorolják.

Rügyező tavaszának ifjú, szép
Kertje úgy ontja friss lehelletét,
Hogy illata fölér a messzi éghez.

A hangja úgy cseng, mint varázsütés,
A szédült erdő táncraperdül és
A hegy síkság, a sík meg hegyvidék lesz.